

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства охорони
здоров'я України

24 вересня 2021 № 2065

**СТАТУТ
ДЕРЖАВНОЇ УСТАНОВИ
«ІНСТИТУТ ПСИХІАТРІЇ, СУДОВО-ПСИХІАТРИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ
ТА МОНІТОРИНГУ НАРКОТИКІВ МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ»**

(нова редакція)

Ідентифікаційний код **04803492**

м. Київ

2021

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Державна установа «Інститут психіатрії, судово-психіатричної експертизи та моніторингу наркотиків Міністерства охорони здоров'я України» (далі – Інститут) є державною науково-дослідною установою, державною спеціалізованою установою судово-психіатричних експертиз Міністерства охорони здоров'я України, уповноваженою установою з проведення моніторингу наркотичної ситуації в Україні та здійснення організаційно-методичної функції у сфері надання психіатричної допомоги, заснованою на державній власності, що належить до сфери управління Міністерства охорони здоров'я України і є підзвітною йому.

2. Інститут є державною бюджетною неприбутковою установою, Уповноваженим органом управління якої є Міністерство охорони здоров'я України (далі – Уповноважений орган управління).

3. Інститут створений як Українська філія Всесоюзного науково-дослідного інституту загальної та судової психіатрії імені В.П. Сербського (наказ Міністерства охорони здоров'я СРСР від 16.05.1984 р. № 548).

Інститут є правонаступником державної установи «Центр психічного здоров'я і моніторингу наркотиків та алкоголю Міністерства охорони здоров'я України» згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29.07.2021 р. № 1584 «Про реорганізацію державної установи «Центр психічного здоров'я і моніторингу наркотиків та алкоголю Міністерства охорони здоров'я України».

За час існування Інституту декілька разів змінювалася його назва:

Київський НДІ загальної та судової психіатрії МОЗ України (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 11.11.1991 р. № 160);

Український науково-дослідний інститут соціальної та судової психіатрії (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 12.12.1995 р. № 231);

Український науково-дослідний інститут соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 01.03.2000 р. № 40);

Державна установа «Науково-дослідний інститут психіатрії Міністерства охорони здоров'я України» (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 07.08.2018 р. № 1462).

4. Інститут у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, а також наказами Уповноваженого органу управління і цим Статутом, що затверджується Уповноваженим органом управління.

II. НАЙМЕНУВАННЯ ТА МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ

1. Найменування:

Повне українською мовою: Державна установа «Інститут психіатрії, судово-психіатричної експертизи та моніторингу наркотиків Міністерства охорони здоров'я України».

Скорочене українською мовою: ДУ «ІПСЕМН МОЗ України».

Повне іноземною мовою (англійською мовою): State Institution «Institute of Psychiatry, Forensic Psychiatric Examination and Drug Monitoring of the Ministry of Health of Ukraine».

Скорочене іноземною мовою (англійською мовою): SI «IPFPEDM of MoH of Ukraine».

2. Місцезнаходження Інституту: Україна, 04080, м. Київ, вул. Кирилівська, 103.

III. МЕТА, ПРЕДМЕТ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЗАВДАННЯ ІНСТИТУТУ

1. Інститут створений з метою: провадження наукової, науково-педагогічної та практичної діяльності у галузі психіатрії, судово-психіатричної експертизи, дитячої психіатрії, наркології, психотерапії, медичної психології; науково-методичного та організаційно-управлінського забезпечення судово-психіатричної експертної діяльності, проведення судово-психіатричних, судово-психологічних, комплексних судових експертиз; проведення моніторингу і оцінки інформації про обіг та запобігання незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, прекурсорів; сприяння реалізації державної політики у сфері психіатричної допомоги; надання психіатричної допомоги особам з психічними розладами, в тому числі шляхом застосування примусових заходів медичного характеру; моніторингу стану дотримання прав людини при наданні психіатричної допомоги.

2. Предметом діяльності Інституту є:

виконання наукових досліджень і розробок, підготовка науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації;

дослідження і розробки в галузі природничих наук;

дослідження й експериментальні розробки у сфері інших природничих і технічних наук;

дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук;

вища освіта;

інші види освіти;
 інші види освіти, н. в. і. у.;
 допоміжна діяльність у сфері освіти;
 діяльність лікарняних закладів;
 спеціалізована медична практика;
 інша діяльність у сфері охорони здоров'я;
 регулювання у сферах охорони здоров'я, освіти, культури та інших соціальних сферах, крім обов'язкового соціального страхування;
 інша професійна, наукова та технічна діяльність;
 інша професійна, наукова та технічна діяльність, н.в.і.у.;
 діяльність головних управлінь (хед-офісів);
 діяльність у сфері зв'язків із громадськістю;
 дослідження кон'юнктури ринку та виявлення громадської думки;
 консультування з питань комерційної діяльності й керування;
 надання інших інформаційних послуг, н.в.і.у.;
 оброблення даних, розміщення інформації на веб-вузлах і пов'язана з ними діяльність.

Усі види діяльності, які згідно із законодавством потребують спеціальних дозволів чи ліцензій, здійснюються Інститутом лише після їх отримання.

3. Основними завданнями Інституту є:

- 1) наукові дослідження і розробки високоефективних медичних технологій, методів діагностики, лікування, реабілітації та профілактики психічних та поведінкових порушень і розладів;
- 2) наукові дослідження і розробки щодо проблем етіології та патогенезу психічних розладів, їх біологічних, соціальних чинників і наслідків;
- 3) клініко-епідеміологічні дослідження поширеності психічних розладів;
- 4) розробка та реалізація комплексних заходів та програм з профілактики та лікування психічних та поведінкових розладів, які чинять найбільший негативний соціально-демографічний вплив та важкі економічні наслідки;
- 5) науково-методичне забезпечення судово-психіатричної експертної діяльності;
- 6) розробка та впровадження нових методів попередження суспільно небезпечних дій, що вчиняються особами, які страждають на психічні розлади;
- 7) проведення клінічних випробувань нових лікарських засобів;
- 8) участь у створенні та виконанні інноваційних проєктів і програм у галузі психіатрії, дитячої психіатрії, наркології, психотерапії, медичної психології та судово-психіатричної експертизи;
- 9) підготовка науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації за спеціальностями «Психіатрія», «Наркологія» та «Медична

психологія», шляхом навчання в аспірантурі і докторантурі;

10) післядипломне навчання фахівців, які беруть участь у наданні психіатричної допомоги, на тематичних курсах інформації і стажування;

11) проведення наукової експертизи та забезпечення наукового обґрунтування пріоритетних напрямів розвитку науки, наукових програм і проєктів, визначення напрямів наукової діяльності, аналізу й оцінки ефективності використання наукового потенціалу та результатів досліджень;

12) організація та участь у роботі науково-практичних конференцій, нарад, конгресів, симпозіумів, в тому числі міжнародних, за профілем діяльності Інституту;

13) вивчення та наукове обґрунтування оцінки ризиків погіршення психічного здоров'я, створення та оптимізація системи управління ризиками;

14) видання фахових журналів, методичних рекомендацій, інформаційних листів, навчальних посібників, монографій тощо;

15) налагодження і розвиток партнерських та договірних відносин з міжнародними, регіональними та іншими навчально-тренінговими центрами з метою розробки та реалізації спільних програм з підготовки і підвищення кваліфікації спеціалістів у сфері психічного здоров'я;

16) організаційно-управлінське забезпечення судово-психіатричної експертної діяльності;

17) проведення судово-психіатричних експертиз;

18) проведення судово-психологічних експертиз;

19) проведення комплексних судових експертиз;

20) проведення експертних досліджень з питань, що становлять інтерес для юридичних і фізичних осіб;

21) післядипломне навчання судових експертів з правом проведення судово-психіатричних експертиз та судових психологічних експертиз;

22) надання спеціалізованої та високоспеціалізованої психіатричної допомоги особам із психічними розладами;

23) застосування примусових заходів медичного характеру;

24) проведення попередніх, періодичних та позачергових психіатричних оглядів, у тому числі на предмет вживання психоактивних речовин;

25) медична практика відповідно до ліцензії;

26) створення та забезпечення функціонування ефективної національної системи моніторингу та оцінки у сфері надання психіатричної допомоги;

27) забезпечення ефективного міжсекторального співробітництва у сфері надання психіатричної допомоги в Україні;

28) розробка пропозицій щодо впровадження механізмів міжрегіональної координації та співпраці в частині реалізації державної політики у сфері надання психіатричної допомоги;

29) сприяння створенню медичних інформаційних систем для обліку та аналізу даних щодо психічних та поведінкових розладів та ведення реєстру

пацієнтів з даними розладами;

30) участь у розробці, проведенні та експертизі проектів державних та регіональних програм з питань надання психіатричної допомоги;

31) участь у розробці проектів нормативно-правових актів щодо удосконалення законодавства у сфері надання психіатричної допомоги;

32) розробка, координація впровадження та участь в реалізації програмних документів щодо надання психіатричної допомоги;

33) участь у розробці проектів стратегій, політик, заходів у сфері надання психіатричної допомоги;

34) здійснення моніторингу дотримання прав людини при наданні психіатричної допомоги у закладах з наданням психіатричної допомоги;

35) співробітництво з національними установами і міжнародними профільними організаціями з метою виконання спільних проектів та трансферу технологій;

36) сприяння розвитку державно-приватного партнерства у межах реалізації програм у сфері психічного здоров'я;

37) отримання, реалізація (виконання) грантів (субгрантів) та моніторинг їх використання;

38) участь в розробці медико-технологічних документів (медичних стандартів, клінічних протоколів тощо);

39) співробітництво з національними установами і міжнародними профільними організаціями з метою виконання спільних проектів та програм. Розробка і практичне впровадження спільних з іноземними інвесторами проектів в установленому законодавством порядку;

40) збір, обробка, узагальнення та аналіз аналітичної, епідеміологічної, статистичної та іншої інформації щодо психоактивних речовин, отриманої від державних, приватних та неурядових організацій, про масштаби розповсюдженості та поширеності вживання психоактивних речовин;

41) оцінка соціально-економічних наслідків вживання психоактивних речовин, розповсюдженості інфекційних хвороб, пов'язаних з їх вживанням, показників смертності з цих причин;

42) створення та ведення баз даних щодо інформації стосовно психоактивних речовин;

43) довгострокові систематичні спостереження за станом обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, протидії їх незаконному обігу в Україні, аналіз і прогнозування змін;

44) здійснення моніторингу обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, протидії їх незаконному обігу в Україні відповідно до вимог Європейського моніторингового центру з наркотиків та наркотичної залежності за такими показниками:

загальні популяційні дослідження (поширеність, форми вживання наркотиків за класом та видами наркотиків серед населення, в тому числі молоді, наслідки вживання тощо);

проблемне вживання (на національному та місцевому рівні за класом та

видами наркотиків тощо);

звернення за лікуванням (захворюваність та поширеність розладів психіки та поведінки внаслідок вживання психоактивних речовин тощо);

смертність (дані щодо кількості смертей осіб за класом та видами психоактивних речовин тощо);

інфекційні захворювання (дані щодо розповсюдження інфекційних захворювань серед споживачів ін'єкційних наркотиків тощо);

ринок, злочинність, скорочення пропозиції (наявність та джерела надходження наркотиків за класом, видами та цінами, злочинність, пов'язана з наркотиками, вилучення наркотиків, ліквідація незаконних лабораторій та посівів нарковмісних рослин тощо);

профілактика вживання (комплекс медичних, соціально-економічних та інших профілактичних заходів тощо);

національне законодавство (стратегія, координаційні механізми, законодавчі акти тощо);

45) соціальна реінтеграція (заходи, спрямовані на інтеграцію в суспільне життя тощо);

46) застосування системи науково обґрунтованого моніторингу обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів в Україні, аналіз надання інтегрованої допомоги хворим з асоційованими захворюваннями на ВІЛ/СНІД, туберкульоз, інфекційний гепатит, наркотичну та алкогольну залежність;

47) формування та ведення інформаційних систем моніторингу обігу психоактивних речовин, створення та забезпечення функціонування електронних систем моніторингу;

48) забезпечення розвитку систем збору інформації, у тому числі статистичних методів, шляхом удосконалення методів ведення обліку та звітності, підвищення рівня професійної підготовки фахівців з відповідних питань;

49) надання інформації на запити заінтересованих центральних та місцевих органів виконавчої влади, установ, що міститься в базах даних;

50) розповсюдження та обмін інформацією на місцевому, національному та міжнародному рівнях;

51) запровадження функціонування системи моніторингу раннього виявлення нових хімічних (синтетичних) речовин, в першу чергу тих, стосовно яких є інформація про їх проблемне немедичне вживання, або використання в немедичних цілях, у тому числі за методологією Європейського моніторингового центру з наркотиків та наркотичної залежності;

52) взаємодія та обмін інформацією з іншими національними та міжнародними організаціями, установами, що здійснюють підтримку проведення профільних досліджень в Україні щодо проведення епідеміологічних та інших соціологічних досліджень в сфері моніторингу наркотичної та алкогольної ситуації;

53) підготовка національного річного звіту щодо наркотичної та алкогольної ситуації в Україні (далі – Національний звіт) відповідно до міжнародних вимог та розповсюдження його на місцевому, національному та міжнародному рівнях;

54) створення необхідних організаційних, технічних умов для входження України в європейську мережу обміну інформацією та моніторингу наркотичної і алкогольної ситуації, та її членства в Європейському моніторинговому центрі з наркотиків та наркотичної залежності, в тому числі використання в своїй діяльності рекомендацій Європейського моніторингового центру з наркотиків та наркотичної залежності, агенцій ООН, що працюють у сфері, пов'язаній з психоактивними речовинами, Всесвітньої організації охорони здоров'я, Управління ООН з наркотиків та злочинності тощо;

55) узагальнення практики застосування законодавства з питань моніторингу наркотичної та алкогольної ситуації в Україні, розробка пропозицій щодо вдосконалення актів Президента України, Кабінету Міністрів-України, нормативно-правових та інших законодавчих актів;

56) проведення моніторингу та оцінка інформації про імпорт та експорт наркотичних засобів;

57) проведення моніторингу та оцінки інформації про імпорт та експорт речовин, включених до переліку II Конвенції про психотропні речовини 1971 року;

58) здійснення оцінки потреби в наркотичних засобах, обсяги виготовлення синтетичних наркотичних засобів;

59) здійснення оцінки потреби у речовинах, включених до переліків II, III, IV Конвенції про психотропні речовини 1971 року для медичних та наукових цілей;

60) проведення моніторингу та оцінки інформації щодо виробництва, виготовлення, вживання, складських запасів наркотичних засобів та накладення на них арешту;

61) проведення моніторингу та оцінки інформації щодо речовин, які використовуються при незаконному виготовленні наркотичних засобів і психотропних речовин;

62) проведення моніторингу та оцінки інформації щодо речовин, включених до Конвенції про психотропні речовини 1971 року;

63) участь у розробці проектів державних цільових програм з питань обігу психоактивних речовин, протидії їх незаконному обігу, та забезпечення їх виконання;

64) здійснення згідно з міжнародними договорами України взаємодії та обміну інформацією з відповідними міжнародними організаціями з питань обігу психоактивних речовин;

65) інформування відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, компетентних органів інших держав про вивезення з території України або транзит через територію

України психоактивних речовин, а також повідомлення про виконання таких операцій Міжнародного комітету з контролю за наркотиками ООН;

66) підготовка та подання в установленому порядку Міжнародному комітету з контролю за наркотиками ООН статистичних звітів про обіг в Україні психоактивних речовин;

67) інформування органів державної влади, місцевого самоврядування, а також забезпечення інформацією населення країни і міжнародних організацій щодо проблем психоактивних речовин;

68) участь у розробці проектів нормативно-правових актів в сфері державної політики щодо психоактивних речовин, протинаркотичної і протиалкогольної профілактики, у тому числі правил, норм та стандартів, державних та галузевих програм, спрямованих на покращення наркотичної та алкогольної ситуації в країні, запобігання травматизму, іншим нещасним випадкам, пов'язаним із вживанням психоактивних речовин, участь в розробці стандартів державної акредитації та стандартів, протоколів, форм статистичного обліку та звітності діяльності профільних закладів;

69) проведення профільної інформаційної, аналітичної та дослідницької роботи;

70) співпраця з науково-дослідними інститутами, кафедрами медичних університетів, іншими установами та організаціями на національному та міжнародному рівнях у розробці програмних продуктів та вдосконалення методології досліджень;

71) вивчення, дослідження та аналіз стану надання наркологічної допомоги особам з розладами психіки та поведінки внаслідок уживання психоактивних речовин та членам їх родин;

72) участь у проведенні наукової експертизи програм, проектів, рекомендацій, інших документів і матеріалів щодо надання інтегрованої допомоги хворим на ВІЛ/СНІД, туберкульоз, інфекційний гепатит, з розладами психіки та поведінки внаслідок уживання психоактивних речовин;

73) організація і проведення у межах компетенції громадських заходів (виставок, благодійних аукціонів, концертів тощо).

Інша діяльність, визначена Уповноваженим органом управління.

Інші види діяльності, які не заборонені чинним законодавством України і відповідають меті, що передбачена цим Статутом.

Інститут також виконує інші завдання, які не заборонені законодавством України та відповідають меті, передбаченій цим Статутом.

Інститут здійснює обробку персональних даних для конкретних і законних цілей з метою забезпечення реалізації трудових відносин, адміністративно-правових відносин у сфері управління персоналом, відносин у сфері бухгалтерського обліку, у сфері податкових відносин, відносин у сфері охорони здоров'я, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках та в порядку, встановлених законодавством. Персональні дані обробляються у формі, що допускає ідентифікацію особи, якої вони стосуються, у строк, не більший ніж це необхідно відповідно до їх законного

призначення.

IV. ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНСТИТУТУ

1. Інститут є юридичною особою публічного права. Права і обов'язки юридичної особи Інститут набуває з дня його державної реєстрації.
2. Інститут є бюджетною неприбутковою установою.
3. Інститут користується закріпленням за ним державним майном на праві оперативного управління.
4. Інститут здійснює господарську діяльність, в межах визначених законодавством.
5. Збитки, завдані Інститутом внаслідок виконання рішень органів державної влади чи органів місцевого самоврядування, які було визнано судом неконституційними або недійсними, підлягають відшкодуванню зазначеними органами добровільно або за рішенням суду.
6. Для здійснення господарської діяльності Інститут залучає і використовує матеріально-технічні, фінансові, трудові та інші види ресурсів, використання яких не заборонено законодавством.
7. Інститут має самостійний баланс, реєстраційні (розрахунковий, валютний та інші) рахунки в органах Державної казначейської служби України, установах банків, печатку зі своїм найменуванням та зображенням Державного Герба України, печатки відокремлених структурних підрозділів, штампи, а також фірмові бланки зі своїм найменуванням та реквізитами.
8. Держава та Уповноважений орган управління не несуть відповідальності за зобов'язаннями Інституту, крім випадків передбачених законодавством.
9. Інститут не несе відповідальності за зобов'язаннями держави та Уповноваженого органу управління.
10. Інститут має право укладати угоди, набувати майнових та особистих немайнових прав, нести відповідальність, бути особою, яка бере участь у справі, що розглядається у суді відповідно до законодавства.
11. Інститут здійснює свою діяльність відповідно до кошторису, затвердженого Уповноваженим органом управління.

V. МАЙНО ТА ФІНАНСУВАННЯ ІНСТИТУТУ

1. Майно Інституту становлять необоротні та оборотні активи, основні засоби та грошові кошти, а також інші цінності, вартість яких відображається у самостійному балансі Інституту.

2. Майно Інституту є державною власністю та закріплюється за ним на праві оперативного управління. Здійснюючи право оперативного управління, Інститут користується та розпоряджається майном відповідно до законодавства. Усі питання, які стосуються відмови від права на нерухоме майно, що знаходиться на балансі Інституту, або його відчуження, вирішується виключно Уповноваженим органом управління.

3. Контроль за ефективністю використання, збереженням та обліком закріпленого за Інститутом майна здійснює Уповноважений орган управління.

4. Інститут не має права безоплатно передавати належне йому майно іншим юридичним та фізичним особам, крім випадків, передбачених законодавством.

Інститут не має права розподіляти отримані від надання платних послуг (прибутків) кошти або їх частини серед засновників (учасників), працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб.

5. Джерелами формування майна Інституту є:

1) кошти загального фонду Державного бюджету України;

2) власні надходження:

плата за послуги, що надаються згідно з його основною діяльністю;

надходження від додаткової (господарської) діяльності;

плата за оренду майна Інституту, що здійснюється відповідно до Закону України «Про оренду державного та комунального майна»;

надходження від реалізації в установленому порядку майна (крім нерухомого майна).

3) Інші власні надходження Інституту:

благодійні внески, гранти та дарунки;

надходження, що отримує Інститут від юридичних осіб (підприємств, установ, організацій), від інших бюджетних установ та фізичних осіб для виконання цільових заходів, у тому числі заходів з відчуження для суспільних потреб, земельних ділянок та розміщення на них інших об'єктів.

4) Інші джерела не заборонені законодавством.

6. Інститут має право:

передавати з балансу на баланс матеріальні цінності між своїми структурними підрозділами, в тому числі філіями і відділеннями, а також здавати в оренду юридичним і фізичним особам закріплене за ним майно згідно із законодавством та за погодженням з Уповноваженим органом управління;

за погодженням з Уповноваженим органом управління здійснювати відчуження об'єктів державної власності (майна), в порядку встановленому законодавством. Використовувати кошти від продажу майна на оновлення матеріально-технічної бази Інституту.

7. Структура, штатний розпис на відповідний бюджетний період, кошторис доходів і видатків та план асигнувань (за винятком надання кредитів з бюджету) загального фонду бюджету Інституту затверджуються Уповноваженим органом управління за поданням керівника Інституту.

8. Фінансування Інституту:

фінансування діяльності Інституту здійснюється за рахунок Державного бюджету України, а також інших джерел не заборонених законодавством. Обсяги бюджетних асигнувань встановлюються відповідно до затверджених кошторисів доходів і видатків;

державне фінансування Інституту здійснюється з урахуванням специфіки виконуваної загальнодержавної функції, мети та завдань покладених на нього на підставі структури, штатного розпису, кошторису та плану асигнувань (за винятком надання кредитів) загального фонду бюджету Інституту.

9. Контрольні заходи з питань порядку використання майна, господарської і фінансової діяльності, внутрішній аудит (плановий, позаплановий) Інституту здійснюється відповідним державним органом та Уповноваженим органом управління у встановленому законодавством порядку.

10. Інститут самостійно здійснює оперативний, бухгалтерський облік, веде статистичну, бухгалтерську і медичну звітність та подає її державним органам, уповноваженим здійснювати контроль за відповідними напрямками діяльності Інституту у встановленому законодавством порядку.

11. Керівництво Інституту несе відповідальність перед Уповноваженим органом управління, іншими державними органами за достовірність і своєчасність подання фінансової, статистичної та іншої звітності.

12. Доходи (прибутки) або їх частина, отримані Інститутом, не підлягають розподілу серед засновників (учасників), членів Інституту, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб.

VI. ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ ІНСТИТУТУ

1. Інститут має право:

звертатися у порядку, передбаченому законодавством, до центральних та місцевих органів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, а також підприємств і організацій незалежно від форм власності та підпорядкування, для отримання інформації та матеріалів, необхідних для виконання покладених на Інститут завдань;

здійснювати співробітництво з іноземними організаціями відповідно до законодавства;

здійснювати власне будівництво, реконструкцію, капітальний та поточний ремонт основних фондів у встановленому законодавством порядку;

залучати підприємства, установи та організації для реалізації своїх статутних завдань у порядку визначеному законодавством;

співпрацювати з іншими закладами та установами для виконання завдань, визначених цим Статутом (науково-дослідними інститутами, закладами освіти тощо);

за погодженням з Уповноваженим органом управління створювати філії, структурні підрозділи, діяльність яких забезпечує виконання визначених завдань Інституту;

обирати предмет договору, визначати зобов'язання, будь-які інші умови господарських взаємовідносин, що не суперечать законодавству;

укладати господарські угоди з підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності та підпорядкування, а також фізичними особами відповідно до законодавства;

здійснювати інші права, що не суперечать законодавству.

2. Інститут зобов'язаний:

здійснювати оперативну діяльність по матеріально-технічному забезпеченню своєї роботи;

придбавати матеріальні ресурси у підприємств, організацій та установ незалежно від форм власності, а також у фізичних осіб відповідно до вимог Закону України «Про публічні закупівлі»;

забезпечувати для всіх працівників Інституту належні і безпечні умови праці, додержання законодавства про працю, правил та норм охорони праці, техніки безпеки, соціального страхування та інших соціальних гарантій;

здійснювати бухгалтерський та оперативний облік результатів своєї роботи, складати та подавати фінансову та статистичну звітність відповідно до

вимог законодавства України;

проводити інвентаризацію належного йому майна для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку, фінансової звітності та статистичної інформації згідно із законодавством та цим Статутом;

здійснювати виплату заробітної плати працівникам у порядку визначеному законодавством, зокрема не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата;

додержуватися вимог законодавства про державну таємницю;

виконувати норми і вимоги законодавства щодо охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання і відтворення природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки;

надавати Уповноваженому органу управління інформацію щодо діяльності Інституту;

неухильно дотримуватися вимог антикорупційного законодавства, зокрема, щодо визначення (призначення) уповноваженого підрозділу (особи) з питань запобігання та виявлення корупції, проведення щорічної оцінки корупційних ризиків, розроблення та виконання заходів, які є необхідними та обґрунтованими для запобігання і протидії корупції у діяльності Інституту.

3. У разі порушення Інститутом законодавства про охорону навколишнього природного середовища його діяльність може бути обмежена, тимчасово заборонена або припинена відповідно до законодавства.

VII. УПРАВЛІННЯ ІНСТИТУТОМ

1. Управління Інститутом здійснюється відповідно до цього Статуту на підставі поєднання прав Уповноваженого органу управління щодо господарського використання державного майна і участі в управлінні трудового колективу.

2. Керівництво господарською діяльністю Інституту здійснює директор Інституту (далі – Директор), який призначається на посаду та звільняється з посади наказом Уповноваженого органу управління, на умовах контракту у порядку, встановленому законодавством, на строк до п'яти років, після обрання таємним голосуванням на зборах колективу наукових працівників Інституту, у порядку встановленому Кабінетом Міністрів України.

Строк найму, права, обов'язки і відповідальність Директора, умови його матеріального забезпечення, звільнення з посади, інші умови найму визначаються контрактом.

У виборах Директора Інституту може брати участь кожний штатний науковий працівник Інституту. Претенденти на посаду Директора Інституту можуть висуватися трудовим колективом Інституту. Кандидати на посаду

Директора Інституту можуть мати права, передбачені Статутом та чинним законодавством України.

3. Директор Інституту може бути звільнений достроково на підставах, передбачених контрактом відповідно до законодавства.

4. Директор Інституту самостійно вирішує питання діяльності Інституту, за винятком тих, що віднесені Статутом до компетенції Уповноваженого органу управління та Вченої ради Інституту.

5. Директор Інституту та головний бухгалтер несуть персональну відповідальність за додержанням порядку ведення і достовірність обліку та статистичної звітності у встановленому законодавством порядку.

6. Директор Інституту:

безпосередньо підпорядковується Уповноваженому органу управління та несе персональну відповідальність за виконання покладених на нього завдань, що визначені Статутом і здійснення ним своїх функцій;

діє без довіреності від імені Інституту, представляє його інтереси в органах державної влади і органах місцевого самоврядування, інших організаціях, у відносинах з юридичними та фізичними особами, формує адміністрацію Інституту і вирішує питання його діяльності в межах та порядку, встановленому Статутом та законодавством;

організовує інформаційну, господарську, соціально-побутову і іншу діяльність Інституту відповідно до мети та основних напрямів його діяльності;

розпоряджається коштами і майном Інституту відповідно до законодавства та цього Статуту;

забезпечує ефективне використання та збереження майна, переданого Інституту;

виконує умови укладеного з Уповноваженим органом управління контракту;

укладає договори, видає довіреності, відкриває рахунки в Державній казначейській службі України, в установах банків в установленому порядку;

у межах своєї компетенції видає накази та інші розпорядчі акти, дає вказівки, обов'язкові для всіх підрозділів і працівників Інституту;

опрацьовує та подає на затвердження до Уповноваженого органу управління проект Статуту;

визначає організаційну структуру Інституту, граничну чисельність працівників, штатний розпис на відповідний бюджетний період, кошторис доходів і видатків та план асигнувань (за винятком надання кредитів з бюджету) загального фонду бюджету Інституту та подає їх на затвердження до Уповноваженого органу управління;

затверджує положення про структурні підрозділи Інституту та посадові інструкції працівників за поданням керівників цих підрозділів;

призначає на посаду та звільняє з посади за погодженням з

Уповноваженим органом управління своїх заступників, медичного директора та головного бухгалтера Інституту, керівника юридичної служби (юрисконсульта), керівників відокремлених структурних підрозділів (філій, науково-виробничих об'єднань, підрозділів та представництв (клінік, навчально-лікувальних, науково-виробничих та експериментальних комплексів) Інституту з дотриманням вимог законодавства;

призначає на посади наукових працівників після проведення конкурсу у порядку, затвердженому директором Інституту та розробленого відповідно до Примірного положення про порядок проведення конкурсу на заміщення вакантних наукових посад державної наукової установи, затвердженого Кабінетом Міністрів України;

призначає на посади керівників наукових структурних підрозділів Інституту на строк до 5 років з правом неодноразового переобрання;

звільняє з посад керівників наукових структурних підрозділів Інституту, відповідно до законодавства та цього Статуту;

видає довіреності та уповноважує керівників структурних підрозділів Інституту на виконання відповідних функцій і відповідальність відповідно до законодавства та цього Статуту;

у встановленому порядку призначає на посади та звільняє з посад працівників Інституту;

призначає своїм наказом 5 членів Вченої ради Інституту;

встановлює у колективному договорі форми і системи оплати праці, норми праці, умови запровадження та розміри стимулюючих та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, але в межах, визначених для них у встановленому порядку сум дотацій та власних доходів з урахуванням умов, встановлених Кабінетом Міністрів України;

застосовує заходи заохочення та дисциплінарного стягнення до працівників Установи, на умовах, передбачених колективним договором та законодавством;

укладає за згодою Уповноваженого органу управління договори оренди та інвестиційні договори лише у порядку, визначеному законодавством;

забезпечує проведення колективних переговорів, укладання колективного договору Інституту та виконання його вимог;

забезпечує додержання законодавства про працю в Інституті з дотриманням законності та порядку, режиму секретності та антикорупційних норм;

забезпечує дотримання працівниками Інституту Правил внутрішнього трудового розпорядку;

забезпечує безумовне дотримання і виконання вимог антикорупційного законодавства в діяльності Інституту, його посадовими та службовими особами, іншими особами, які виконують роботу та перебувають з Інститутом у трудових відносинах;

погоджує з Уповноваженим органом управління свої відпустки, дні

відпочинку, закордонні відрядження та відрядження в межах України, а також забезпечує інформування Уповноваженого органу управління про свою тимчасову втрату працездатності;

здійснює контроль за оголошенням та організацією проведення конкурсів на зайняття вакантних посад наукових працівників і атестації співробітників Інституту;

відраховує та поновлює на навчання осіб, які навчаються в аспірантурі та докторантурі;

виришує інші питання діяльності Інституту у відповідності із законодавством;

несе відповідальність за стан і збереження будівель та іншого майна;

несе відповідальність за наукову, судово-експертну, медичну, господарську та іншу діяльність Інституту;

здійснює інші повноваження, передбачені чинним законодавством та цим Статутом.

7. Директор Інституту несе відповідальність за складання та виконання кошторисів, додержання трудової, фінансової дисципліни і вимог законодавства.

8. Директор Інституту, його заступники, медичний директор та керівники структурних підрозділів є офіційними представниками Інституту, діють у межах своїх повноважень та представляють інтереси Інституту в органах державної влади, установах та організаціях, а також у взаємовідносинах з організаціями та фізичними особами, в тому числі іноземними відповідно до наданих їм повноважень.

9. Директор Інституту, його заступники, медичний директор та керівники підрозділів у межах своїх повноважень здійснюють оперативне керівництво Інститутом та його підрозділами.

10. Директор Інституту несе відповідальність за виконання вимог статті 26 Бюджетного кодексу України, зокрема, в частині організації і забезпечення внутрішнього контролю в Інституті.

11. Заміщення посад наукових співробітників здійснюється на конкурсній основі у порядку, затвердженому Директором Інституту.

12. Заміщення вакантних посад керівників наукових підрозділів здійснюється відповідно до положення про порядок проведення конкурсу на заміщення вакантних наукових посад державної наукової установи у порядку встановленому Кабінетом Міністрів України.

13. Керівник Інституту несе відповідальність за результати діяльності

наукової установи перед Уповноваженим органом управління.

14. Керівник Інституту щороку звітує перед колективом наукових працівників про свою діяльність.

VIII. УПОВНОВАЖЕНИЙ ОРГАН УПРАВЛІННЯ

1. Уповноважений орган управління відповідно до покладених на нього завдань здійснює повноваження щодо реалізації прав держави як власника майна, переданого Інституту, пов'язаних з володінням, користуванням і розпорядженням ним у межах, визначених законодавством України, з метою задоволення державних та суспільних потреб у галузі охорони здоров'я.

2. Уповноважений орган управління:

визначає головні напрямки діяльності Інституту;

приймає рішення про утворення, реорганізацію і ліквідацію Інституту у відповідності до вимог законодавства, призначає ліквідаційну комісію, затверджує ліквідаційний баланс;

затверджує Статут Інституту, здійснює контроль за його дотриманням;

затверджує організаційну структуру Інституту, граничну чисельність працівників та штатний розпис, кошторис доходів і видатків та план асигнувань (за винятком надання кредитів з бюджету) загального фонду бюджету Інституту;

оголошує конкурс на заміщення посади Директора Інституту у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, призначає на посаду та звільняє з посади Директора Інституту у встановленому законодавством порядку, укладає і розриває контракт з Директором Інституту та здійснює контроль за його виконанням;

погоджує призначення на посаду та звільнення з посади заступників Директора Інституту, медичного директора, головного бухгалтера, керівника юридичної служби (юрисконсульта) Інституту, керівників відокремлених структурних підрозділів (клінік, навчально-лікувальних, науково-виробничих та експериментальних комплексів) та юридичних осіб відповідно до вимог законодавства за поданням Директора Інституту;

погоджує Директору Інституту відпустки, закордонні відрядження, призначає в.о. Директора Інституту у разі звільнення або відсторонення Директора Інституту;

має право на вирішення питання про покладання обов'язків Директора Інституту у разі його тимчасової відсутності;

контролює виконання та забезпечення Директора Інституту заходів щодо створення умов праці відповідно до законодавства про охорону праці;

проводить моніторинг діяльності Інституту;

забезпечує проведення перевірки фінансово-господарської діяльності у

разі зміни Директора та внутрішніх аудитів у порядку, встановленому законодавством;

здійснює контроль за фінансовою (бюджетною) та штатною дисциплінами Інституту;

здійснює контроль за ефективним використанням та збереженням майна і коштів Інституту, забезпечує (контролює) проведення інвентаризації майна Інституту відповідно до законодавства, виявляє державне майно, яке тимчасово не використовується, та вносить пропозиції щодо умов його подальшого використання;

розробляє та затверджує стратегічні плани розвитку Інституту, здійснює контроль за їх виконанням;

погоджує Інституту договори про спільну діяльність та інші договори, за якими використовується нерухоме майно, що перебуває в оперативному управлінні Інституту, та контролює виконання умов цих договорів;

забезпечує приведення у відповідність із законодавством Статуту та внутрішніх положень Інституту;

надає згоду на відчуження, оренду, передачу та списання майна Інституту і пропозиції щодо умов договору відчуження, оренди, передачі та списання з метою забезпечення ефективного використання майна;

контролює виконання орендарями інвестиційних і технічних програм, якщо такі передбачені договором оренди;

організовує контроль за використанням орендованого державного майна;

забезпечує управління і збереження матеріальних носіїв секретної інформації та здійснення заходів щодо охорони державної таємниці;

контролює реалізацію заходів щодо запобігання корупції в Інституті;

забезпечує оформлення прав на земельні ділянки (у разі відсутності необхідних документів) та уточнення меж земельних ділянок державних і казенних підприємств, державних установ, організацій та об'єктів нерухомості (будівлі, споруди), що не увійшли до статутних капіталів господарських товариств, утворених у процесі корпоратизації державних підприємств;

виконує інші передбачені законодавством функції з управління об'єктами державної власності.

ІХ. ОРГАН УПРАВЛІННЯ НАУКОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

1. Органом управління науковою діяльністю Інституту є Вчена рада. Кількісний склад членів Вченої ради складає 20 осіб. 15 членів складу Вченої ради обирається таємним голосуванням колективу наукових працівників, а 5 членів призначається наказом Директора Інституту.

2. Директор Інституту, його заступник з наукової роботи і вчений секретар є членами Вченої ради Інституту за посадою.

3. До складу Вченої ради Інституту входить голова ради молодих вчених та керівник первинної профспілкової організації Інституту.

4. Голова, його заступники та вчений секретар Вченої ради Інституту обираються таємним голосуванням з числа її членів.

5. Вчена рада Інституту:

1) визначає стратегію розвитку Інституту та перспективні напрями наукової діяльності;

2) проводить наукову і науково-технічну оцінку тематики та результатів науково-дослідних робіт;

3) затверджує поточні (щорічні) плани наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок;

4) вирішує питання щодо удосконалення та розвитку структури Інституту;

5) затверджує теми дисертацій здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та науковому рівні вищої освіти і призначає наукових керівників (консультантів);

6) затверджує результати атестації наукових працівників, аспірантів, докторантів та результатів конкурсу на вакантні посади наукових працівників;

7) висуває наукові праці для присудження премій, медалей та інших видів відзнак, у тому числі міжнародних;

8) приймає рішення щодо присвоєння працівникам Інституту вчених звань професора та старшого дослідника і подає відповідні рішення на затвердження до атестаційної колегії центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності;

9) порушує клопотання про присвоєння почесних звань;

10) затверджує річні звіти про діяльність та фінансові плани Інституту;

11) ухвалює рішення про розміщення власних надходжень у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів,

або в банківських установах державного сектору;

12) погоджує перелік професій і посад Інституту, на яких може застосовуватися гнучкий режим робочого часу та дистанційний режим праці;

13) вирішує інші питання діяльності Інституту, визначені його Статутом.

Х. ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ ТА СОЦІАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ

1. Працівники мають право брати участь в управлінні Інститутом через загальні збори (конференції), ради трудових колективів, професійні спілки, що діють у трудовому колективі, інші органи, уповноважені трудовим колективом на представництво, вносити пропозиції щодо поліпшення роботи Інституту, а також з питань соціально-культурного і побутового обслуговування.

Представники профспілкової організації, а у разі їх відсутності – вільно обрані працівниками представники, представляють інтереси працівників в органах управління Інституту відповідно до законодавства.

Інститут зобов'язаний створювати умови, які б забезпечували участь працівників Інституту в його управлінні.

2. Трудовий колектив Інституту складається з усіх працівників, які своєю працею беруть участь у його діяльності на основі трудового договору (контракту, угоди) або інших форм, що регулюють трудові відносини працівника з Інститутом.

3. Посадові та службові особи Інституту, інші особи, які виконують роботу та перебувають з Інститутом у трудових відносинах, зобов'язані:

1) не вчиняти та не брати участі у вчиненні корупційних правопорушень, пов'язаних з діяльністю Інституту;

2) утримуватися від поведінки, яка може бути розціненою як готовність вчинити корупційне правопорушення, пов'язане з діяльністю Інституту;

3) невідкладно інформувати посадову особу, відповідальну за запобігання корупції у діяльності Інституту, керівника закладу або Уповноважений орган управління про випадки підбурення до вчинення корупційного правопорушення, пов'язаного з діяльністю Інституту;

4) невідкладно інформувати посадову особу, відповідальну за запобігання корупції у діяльності Інституту, Директора Інституту або

Уповноважений орган управління про випадки вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень іншими працівниками Інституту або іншими особами;

5) невідкладно інформувати посадову особу, відповідальну за запобігання корупції у діяльності Інституту, Директора Інституту або Уповноважений орган управління про виникнення реального, потенційного конфлікту інтересів.

4. До складу органів, через які трудовий колектив реалізує своє право на участь в управлінні Інституту, не може обиратися Директор Інституту. Повноваження цих органів визначаються відповідно до законодавства.

5. Виробничі, трудові та соціальні відносини трудового колективу з адміністрацією Інституту регулюються колективним договором.

6. Право укладання колективного договору від імені Уповноваженого органу управління надається Директору Інституту, а від імені трудового колективу – уповноваженому ним органу.

Сторони колективного договору звітують на загальних зборах трудовому колективу не менш ніж один раз на рік.

7. Питання щодо поліпшення умов праці, життя і здоров'я, гарантії обов'язкового медичного страхування працівників Інституту та їх сімей, а також інші питання соціального розвитку вирішуються трудовим колективом за участю Директора Інституту відповідно до законодавства, цього Статуту та колективного договору.

8. Джерелом коштів на оплату праці працівників Інституту є державні кошти та інші джерела не заборонені законодавством.

Форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні ставки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються у колективному договорі з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, Генеральною та Галузевою угодами.

Мінімальна заробітна плата працівників не може бути нижчою від встановленого законодавством мінімального розміру заробітної плати.

Умови оплати праці та матеріального забезпечення Директора Інституту визначаються контрактом, укладеним із Уповноваженим органом управління.

9. Оплата праці працівників Інституту здійснюється в першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються Інститутом після виконання зобов'язань щодо оплати праці.

10. Працівники Інституту здійснюють свою діяльність відповідно до Статуту, колективного договору, положень про структурні підрозділи та посадових інструкцій згідно з законодавством.

XI. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Припинення діяльності Інституту здійснюється шляхом його реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації – за рішенням Уповноваженого органу управління, а у випадках, передбачених законами, – за рішенням суду.

2. У разі припинення Інституту (у результаті ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення) активи передаються одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зараховуються до доходу бюджету.

3. Ліквідація Інституту здійснюється ліквідаційною комісією, яка утворюється Уповноваженим органом управління, а у разі припинення його діяльності за рішенням суду – комісією, утвореною відповідно до рішення суду.

4. Порядок і строки проведення ліквідації, а також строк для заяви претензій кредиторами, що не може бути меншим, ніж два місяці з дня оголошення про ліквідацію, визначаються органом, який прийняв рішення про ліквідацію Інституту.

5. Ліквідаційна комісія розміщує в друкованих засобах відповідно до закону повідомлення про його ліквідацію та про порядок і строки заяви кредиторами претензій, а наявних (відомих) кредиторів повідомляє персонально у письмовій формі у встановлені законодавством строки.

6. Одночасно ліквідаційна комісія вживає необхідних заходів щодо стягнення дебіторської заборгованості Інституту та виявлення кредиторів з письмовим повідомленням кожного з них про ліквідацію суб'єкта господарювання.

7. Ліквідаційна комісія оцінює наявне майно Інституту і розраховується з кредиторами, складає ліквідаційний баланс та подає його до Уповноваженого органу управління або органу, який призначив ліквідаційну комісію. Достовірність та повнота ліквідаційного балансу повинні бути перевірені в установленому законодавством порядку, з обов'язковою перевіркою органом державної фіскальної служби, в якому перебуває на обліку Інституту.

8. Ліквідаційна комісія виступає в суді від імені Інституту, що ліквідується.

9. Черговість та порядок задоволення вимог кредиторів визначаються відповідно до законодавства.

10. Працівникам Інституту, які звільняються у зв'язку з його реорганізацією чи ліквідацією, гарантується дотримання їх прав та інтересів відповідно до законодавства про працю.

11. Інститут вважається таким, що припинив свою діяльність, з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань запису про державну реєстрацію його припинення.

Міністр

Віктор ЛЯШКО

Пронумеровано та пронумеровано на 24
(двадцять чотирьох) арк.

Виконав: Головний спеціаліст Сектору супроводу
інвестиційних проєктів Фінансово-економічного
департаменту

(посада)

Ю. Доля

(підпис)

"24" березня 2021 рік.

